

رخشش باله "خسرو و شیرین" در کنار "دریاچه قو" / فرح ظاهری

گفت وگو با آفرین منصوری، مدیر هنری گروه آیكات

همکاری آهنگسازان جوان ایرانی با ارکستر سمفونیک و باله ی ملی کانادا

آیکات (ICOT Iranian Composers of Toronto) برای اولین بار در تورنتو با همکاری باله ی ملی کانادا (The National Ballet of Canada) برگزیده‌ای از باله ی خسرو و شیرین را در بیست و چهارم ماه می به روی صحنه می‌برد. آهنگسازان گروه آیكات با الهام از گوشه‌های خسرو و شیرین و لیلی و مجنون از ردیف موسیقی سنتی ایرانی این اثر را ساخته و برای ارکستر سمفونی تنظیم کرده‌اند. این باعث افتخار است که ساخته های یک گروه از آهنگسازان ایرانی، برای اولین بار توسط یک ارکستر سمفونیک کانادایی نواخته و توسط بالرین های باله ی ملی کانادا اجرا می شود.

در همین پیوند، با آفرین منصوری تنها زن آهنگساز گروه و مدیر هنری آن در دفتر شهروند به گفت وگو نشستیم و از سابقه ی تشکیل این گروه از او پرسیدیم. می گوید: ما می خواستیم گروهی را به نام دریاچه با سامان شاهی و پویا حمیدی راه بیندازیم که به جایی نرسید. یک سال بعد سامان پیشنهاد داد که دوباره دور هم جمع شویم و گروه دیگری راه بیندازیم. در واقع اگر بخواهیم کسی را به عنوان پایه گذار مطرح کنیم، باید بگوییم سامان بوده، اما در واقع همه ی ما پنج نفر، یعنی سامان شاهی، مازیار حیدری، پویا حمیدی، کیان امامی و من (آفرین منصوری) به عنوان بانیان این گروه هستیم.

آفرین منصوری از هشت سالگی نواختن پیانو را شروع کرد و مدت 15 سال زیر نظر اساتید مختلف ادامه داد. رشته ی تحصیلی اش در دانشگاه ریاضیات کاربرد کامپیوتر بود، اما تدریس پاره وقت پیانو به کودکان را همواره در کنار درس و کارهای دیگرش ادامه داده.

منصوری در سال ۲۰۰۲ به کانادا مهاجرت کرد. تحصیلات خود را در رشته ی موسیقی در دانشگاه ویلفرید لوریه در واترلو از پایه شروع کرد و در رشته ی آهنگسازی از دانشگاه تورنتو در سال ۲۰۱۰ مدرک فوق لیسانس گرفت. دکترای خود

آفرین منصوری در دفتر شهروند

را از سال 2012 در رشته آهنگسازی و پژوهش درباره ی اپرای کودکان شروع کرده و در دانشگاه یورک تدریس می کند.

ویژگی گروه شما چیست؟

- آی کات یک ویژگی خاص دارد. شاید در دنیا و یا حداقل در کانادا، در تاریخ موسیقی وجود نداشته که گروهی باشند که همه آهنگساز باشند و با هم روی یک پروژه کار کنند. چون کار آهنگسازی معمولاً یک کار ایزوله ی تک نفری ست و آهنگساز می خواهد خودش را در کارش مطرح کند. ما داریم این کار را گروهی می کنیم و در ضمن ایده های شخصی مان هم در کارمان مطرح می شود.

با این گروه چه کارهایی اجرا کرده اید؟

- اولین کارمان کنسرت شب پیانوی ایرانی، هفتم اگوست 2011 بود که با استقبال بسیار روبرو شد و خیلی زود بلیت ها به فروش رفت، برای همین کنسرت را در اتاوا و مونتreal و واترلو هم اجرا کردیم.

در این کار تصمیم گرفتیم برای یک ساز پیانو آهنگ بنویسیم و هر کدام یک کار جداگانه ساختیم که خیلی هم به هم مربوط نبود.

کار دوم ما، کنسرتی بود با عنوان "شعر نو، نوای نو" که در سال 2012 برگزار کردیم. هدفمان این بود که روی شعرهای نوی ایرانی آهنگ بسازیم و شعر معاصر ایران را به مخاطب ایرانی و کانادایی معرفی کنیم با استفاده از گروه نوازندگان غیر ایرانی، که برای این کار آنسامیل سازهای زهی "تون بیو" را استخدام کردیم و پنج قطعه جدید نوشتیم. قرار شد هر یک روی شعر یک شاعر کار کنیم. من قطعه ی "درد مشترک" را روی شعر شاملو نوشتم. همچنین آهنگ بر روی اشعاری از اخوان ثالث، نیما یوشیج، سهراب سپهری و فریدون مشیری قطعات دیگر را تشکیل می دادند.

در سال 2013، برنامه ی افتتاحیه جشنواره تیرگان برعهده ی ما گذاشته شد که کار ویژه ای شد، یعنی آرش کمانگیر به روایت ایرانی بود. ما از سپتامبر 2012 روی این پروژه کار کردیم و جولای 2013 یک شب رفت روی صحنه. حداقل پنجاه نوازنده و دست اندرکار داشت. ما پنج نفر هم هر کدام یک جای کار را گرفتیم. کاری که اینهمه زحمت برایش کشیده شد، فقط یک شب اجرا شد و آن هم در صحنه ی سر باز در حالی که ارزش داشت در سالن سربسته اجرا شود تا صدای بهتری داشته باشد. صحنه ی وست جت هاربرفرانت سنتر بیشتر برای موزیک های پاپ است.

گروه تئاترش را آقای سیاوش شعبانپور زحمت کشیدند. تجربه ی خیلی جالبی بود و این اولین باری بود که آهنگ های ما به صورت موممان درآمد. یعنی کل کار به نام آرش کمانگیر بود ولی از پنج بخش تشکیل شده بود که هر بخش را یکی از ما نوشته بود. کل داستان، شعر سیاوش کسرایی بود، اما هر موممان که کاملیا دارا می خواند، براساس یک شعر نوی ایرانی بود. من روی شعر نیما پوشیچ که با قوقولی قوقو شروع می شود، آهنگ ساختم که شروع صبح و در واقع به طور سمبلیک امید را نوید می داد.

یکی از پروژه های آینده ی آی کات این است که اگر بتوانیم اسپانسر پیدا کنیم این کار را ضبط ویدیویی کنیم چون واقعا حیف می شود.

بعد از تیرگان هم در "شب سفید" تورنتو در مرکز موسیقی تورنتو همکاری داشتیم که کاری بود با نوای پیانو و اینستالیشن نور.

15 می هم در نیو میوزیک فستیوال در هامیلتون شرکت داریم. قطعه های پیانوی ما آنجا اجرا می شود. برای آی کات باعث افتخار است که در کنار بزرگان موسیقی تورنتو در این فستیوال حضور دارد. واقعا این که به ما برای حضور در این فستیوال مراجعه کردند، بسیار افتخارآمیز و خوشحال کننده بود.

از کار جدیدتان که هفته ی آینده به روی صحنه می آید، بگو.

- کار جدیدمان در تئاتری در اسکاربرو هست به نام P.C. Ho Theatre و کار بسیار منحصر به فردی ست چون اولین کار آیکات است با باله ی ملی کانادا. وقتی ما طرح باله ی خسرو و شیرین را به باله ی ملی کانادا ارائه دادیم، خیلی خوششان آمد، چون داستان های ایرانی ما به گوش اینها نرسیده بود.

رقصدگان جوان باله ی ملی کانادا با Cathedral Bluffs Symphony Orchestra کنسرت شماره پنج

را اجرا می کنند که در آن قطعاتی از باله های معروف دنیا اجرا می شود و این افتخاری ست برای آیکات که برای اولین بار در کنار دریاچه قوی چایکوفسکی و زیبای خفته، باله ی خسرو و شیرین بین ده تا بیست دقیقه اجرا می شود. این باله را ما پنج قسمت کردیم به شکل تابلوهایی از این داستان. آقای Lindsay Fischer طراحی رقص این باله را انجام داده. برای تحویل این کار ما فقط یک ماه و نیم فرصت داشتیم که با کار مداوم توانستیم خودمان را به مهلت تعیین شده برسانیم. گاه تا نیمه شب از طریق اسکایپ در حال جلسه باهم بودیم.

چه آرزویی برای آینده ی گروهتان داری؟

- آرزو زیاد داریم و تا آخر عمر می توانیم روی آنها کار کنیم ولی واقعا حمایت هم نیاز داریم. گرنت هایی که شورای هنر می دهد، خیلی رقابتی ست ولی ما به حمایت مردم نیاز داریم. الان آیکات شده Not-for-profit Corporation کارهای اداری اش را انجام دادیم و قوانین و مقرراتش را طراحی کردیم و می خواهیم برایش charity number بگیریم و البته پروسه اش طولانی ست. در این صورت هر کسی به ما کمک کند می تواند معافیت مالیاتی داشته باشد.

آفرین منصوری مدیر هنری گروه آیکات و همراهانش از راست: پویا حمیدی، کیان امامی، سامان شاهی و مازیار حیدری

آیا با برگزاری کنسرت و فروش بلیت، نمی توانید هزینه هایتان را پوشش دهید؟

- برای یک اجرای ارکستر حداقل پولی که نیاز داریم پانزده هزار دلار است آن هم نه با نوازنده های خیلی حرفه ای کانادایی. ما خودمان هیچ حقوقی نداریم و همه داریم کارهای دیگری در کنار آهنگسازی انجام می دهیم و حتی گاه از جیب خودمان هم برای کار هزینه می کنیم. می خواهیم بگویم که ما با عشق داریم کار می کنیم.

آفرین منصوری روی حمایت مردم از کنسرت ها و اجراهایشان تأکید داشت و می گفت، حمایت های مردم به ما دلگرمی می دهد. اگر از این کار تازه جامعه ایرانی استقبال کند، جامعه ی هنری کانادا در آینده بیشتر روی ما حساب می کند و شاید شاهد همکاری های بیشتر هم باشیم. حمایت شما باعث تداوم در ساخت و اجرای بهتر چنین آثار فاخری برای جامعه ایرانی-کانادایی خواهد بود. برای اطلاعات بیشتر از وبسایت آیکات دیدن کنید.

(Five Tableaux from Khosro and Shirin (Ballet with Symphony Orchestra

Date & Time: Saturday, MAY 24, 2014 at 8:00 pm

Location: P.C. Ho Theatre, 5183 Sheppard Ave. East, Scarborough M1B 5Z5

بهای بلیت از 27 دلار

تلفن فروش بلیت: 5566-879-416

تا دو ساعت قبل از برنامه بلیت در جلوی در ورودی نیز فروخته می شود.